

MAKSO KRAMBLIO

nesėkmės

SPINTELĖS DIDVYRIS

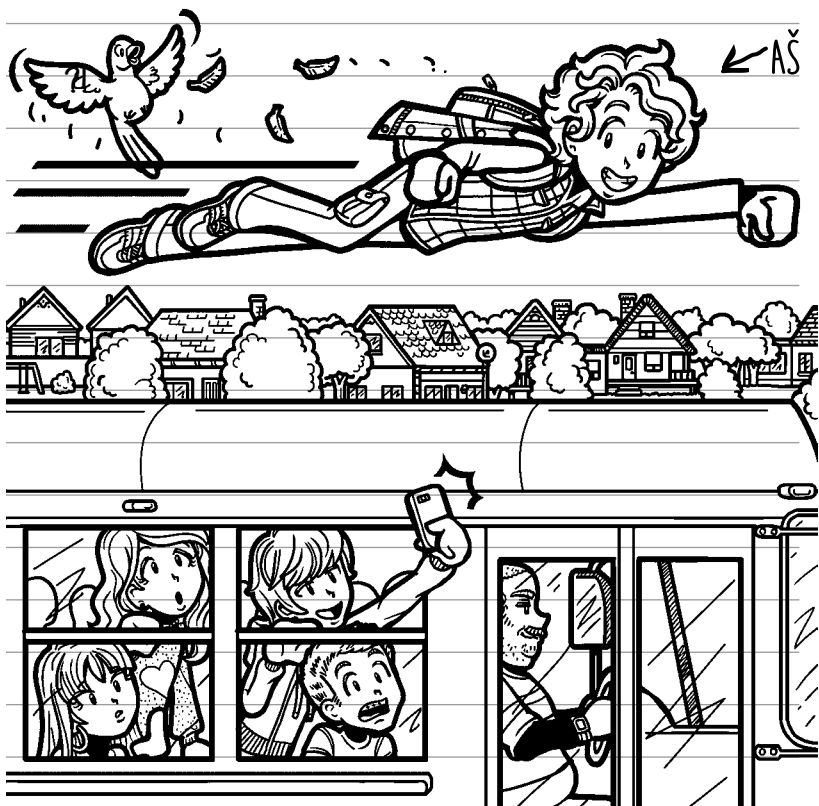
nauja
PRIETRANKOS
dienoraščiu
autorės knyga

RACHEL RENÉE RUSSELL

1. MANO SLAPTASIS SUPERHEROJAUS NEVYKĖLIO GYVENIMAS

Jei turėčiau YPATINGŲ GALIŲ, mano gyvenimas vidurinėje mokykloje nebūtų NIEKAM TIKĖS.

NIEKADA daugiau nepavėluočiau į tą kvailą autobusą -
paprasčiausiai SKRISČIAU į mokyklą!..

ŽIAURIAI KIETAI, ką? Taip turbūt tapčiau didžiausiu
KIETUOLIU visoje mokykloje!

Vis dėlto išduosiu jums paslaptį. Nėra NIEKO šaunaus, kai
tave apdirba piktas paukštis. Tai... ŠLYKŠTU!!!

Televizija, komiksai ir filmai verčia manyti, kad būti
superherojumi VISIŠKAI paprasta. Bet tai MELAS! Todėl
netikėkit tokia REKLAMA.

NEĮGYŠIT ypatingų galių, jei trinsitės laboratorijoje
ir maišysit spalvingus švytinčius skysčius, kai vos jų
IŠGĖRUS...

Ė-HĖ-HĖ-HĖĖĖ!

ČIA AŠ GAMINU GARDŲ
SUPERHEROJAUS KOKTEILĮ.

IŠ KUR žinau, kad tai neveiksminga?..

0!!

Tarkim...

ATĖJAU. PADARIAU. GAVAU
NEMOKAMUS MARŠKINĖLIUS!

Net jei TURĖČIAU ypatingų galių, pirmas žmogus, kuri
turėčiau išgelbėti...

BŪČIAU AŠ PATSI!

KODĖL?

Nes vienas vaikas iš mokyklos ką tik iškrėtė bjaurią
ŠUNYBĘ.

Ir, kad ir kaip būtų gaila, kai šitai skaitot, aš galiu būti
NEBEGYVAS!

Taip, aš sakau: NEBEGYVAS.

Tiek jau to, pripažinsiu, kad vaikas NENORĖJO manęs
nužudyti.

Ir vis dėlto!..

Tad jei esat žmonės, kuriuos tokie dalykai (arba
dramatiškos komiksų pabaigos) IŠMUŠA IŠ VĖŽIŲ,
tikriausiai turėtumėt padėti mano dienoraštį į šalį...

Eee... atsiprašau, bet ar vis dar skaitot?!

Gerai, tiek to! Skaitīkit toliau.

Tik vēlīau nesakykit, kad neperspējīau!

2. JEI MANO SPINTELĖJE YRA LAVONAS, GREIČIAUSIAI JIS MANO!

Tai buvo dar viena įprasta, nuobodi, NIEKAM TIKUSI neįprastai nuobodaus NIEKAM TIKUSIO mano gyvenimo diena.

Mano rytas buvo siaubingas, nes pramigau žadintuvą. Bet tai tebuvo visų nelaimių pradžia.

Valgydamas pusryčius visiškai praradau laiko nuovoką – skaičiau labai seną komiksą, prieš kelias dienas palėpėje rastą tėčio.

Jis papasakojo vaikystėje gavęs šią knygelę iš savo tėčio kaip gimtadienio dovaną.

Tėtis mane įspėjo, kad būčiau itin atsargus ir neišneščiau komikso iš namų, nes tai kolekcinė vertybė, greičiausiai kainuojanti kelis šimtus dolerių.

Jis tai pasakė labai rimtai, nes jau buvo sutaręs laiką dėl knygelės įvertinimo vietos komiksų parduotuvėje.

Jau ir taip vėlavau į mokyklą, tad nusprendžiau
~~nugvelbti~~ pasiimti komiksą su savimi ir baigti skaityti
per ilgąją pertrauką.

Argi mokykloje jam galėtų kas nutikti?

Bet, man skubant į autobusų stotelę, prasisegė kuprinės
užtrauktukas, ir visi daiktai išbyrėjo ant žemės –
įskaitant tėčio komiksą.

Pamaniau: O MĖŠLAS!!! Tėtis mane PASMAUGS, jei
sugadinsiu tą knygele!

Čiupau komiksą ir desperatiškai stengiausi surinkti
visa kita, o tada stotelėje žviegdamas stabdžiais
sustojo autobusas, luktelėjo lygiai tris sekundes ir
nurūko tolyn.

Be manęs!

Ėmiau lėkti taip, tarsi būčiau vijesis ne autobusą, o vėjo
pagautą šimto dolerių banknotą!

- STOK! STOK! ST0000K!!! -
šaukiau.

Bet autobusas nesustojo.

Kaip tik todėl negalėjau nuvažiuoti į mokyklą, turėjau eiti pėsčiomis ir atkakau pavėlavęs 20 minučių.

Paskui mane apstaugė raštinės sekretorė. Įbruko man pažymą apie pavėlavimą ir pagrasino palikti po pamokų. Kam sutrukdžiau jai valgyti spurgą.

Man bemanant, kad BLOGIAU būti nebegali, atsitiko dar šis tas.

Kai priėjau prie savo spintelės pasiimti knygu, staiga stojo TAMSA.

Tada supratau, kad esu ĮKALINTAS blogiausiam savo...

KOŠMARE!

Nutuokiau, kad mokytis naujoje vidurinėje bus ne pyragai, bet šitai buvo tikra BEPROTYBĖ.

Mano gyvenimas SUMAUŲTAS!

Žinau, ką manot: bičiuli, atsipalaiduok! Visiems juk būna BLOGŲ dienų.

Nustok zyzti ir APSIRAMINK!

RIMTAI?

NEJUOKAUJAT?

KAIP man atsipalaiduoti po ŠITO?!...